

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4548/2019
24.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Звонко Лукић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11991/16 од 15.05.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11991/16 од 15.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24916/13 од 07.12.2015. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име дуга – разлике између укупног износа дневница које му је требало исплатити и укупног износа дневница које су му исплаћене за период од 26.03.1999. године до 21.06.1999. године исплати укупно 4.754,50 динара у појединачним износима и са законском затезном каматом ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 101.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.12.2015. године па до исплате.

Решењем Првог основног суда у Београду П 24916/13 од 02.06.2016. године одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања трошкова судских такси у овом спору.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11991/16 од 15.05.2019. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, па је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име дуга због неисплаћених ратних дневница за период од 26.03.1999. године до 21.06.1999. године

исплати укупно 4.754,50 динара у појединачним износима и са законском затезном каматом ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке па је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 12.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до исплате. Ставом трећим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 24916/13 од 02.06.2016. године. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку, у вези члана 506. став 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, док се на друге битне повреде одредаба парничног поступка ревизијом тужилаца одређен не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био војно ангажован у периоду од 26.03.1999. године до 21.06.1999. године у ратним условима за време НАТО агресије, као војник у резерви. Према Правилнику о накнади путних и других трошкова ВЈ важећем 1999. године, као и каснијим изменама, предвиђено је да војници у резервном саставу остварују право на накнаду путних и других трошкова, као и дневница, а утврђена је и висина дневница. Како тужена тужиоцу није исплатила дневнице прописане Правилником, тужилац тужбом у овој правној ствари тражи исплату неисплаћених дневница.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је приговор застарелости истакнут од стране тужене неоснован, због чега је усвојио тужбени захтев и обавезао тужену да тужиоцу на име дуга због неисплаћених ратних дневница за период од 26.03.1999. године до 21.06.1999. године исплати укупно 4.754,50 динара. Међутим, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев правилно закључивши да није основан тужбени захтев тужилаца на име накнаде штете због неисплаћених дневница, јер је наступила застарелост потраживања, у смислу члана 376. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног касационог суда одлука другостепеног суда је заснована на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 376. Закона о облигационим односима, прописано је да потраживање накнаде проузроковане штете застарела за три године од кад је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило (став 1), а у сваком случају ово потраживање застарела за пет година од кад је штета настала (став 2).

Сагласно изнетом, потраживање ради накнаде штете застарева у роковима из члана 376. ЗОО, па је по оцени Врховног касационог суда правилан закључак другостепеног суда да је наступила застарелост потраживања. У конкретном случају, тужилац тужбеним захтевом тражи да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име накнаде штете разлику између укупног износа дневница које му је требало исплатити у складу са Правилником о накнади путних и других трошкова ВЈ и укупног износа дневница које су му исплаћене у периоду од 26.03.1999. године до 21.06.1999. године. Имајући ово у виду произлази да је тужилац 1999. године сазнао за настанак штете и за лице које му је штету причинило, у тренутку исплата дневница. Како је тужилац тужбу за накнаду материјалне штете поднео 20.03.2009. године, то је захтев за накнаду материјалне штете поднет по протеклу и субјективног и објективног рока за потраживање материјалне штете, што његово потраживање чини застарелим, а тужбени захтев неоснованим. Стога је правилно другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца.

Правилна је и одлука о трошковима, јер је донета правилном применом члана 153, 154. и 165. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је применом члана 414 став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић